

ПРОЈЕКАТ „ЧИТАМ, ПА ШТА“ 2024/2025.

„Судбина једног Чарлија“

Александар Поповић

Шта је то срећа? Ни наш мали доброћудни мачак Чарли то није знао, када је завршио сам, међу црним сандуцима, испред неког брода. Нити је разумео зашто га је мама ту оставила. Знао је само за месарницу у којој је са мамом живео и за сласне kobасице, које је она чувала од мишева.

Упознавши капетанову ћерку Виолету, спознао је пријатељство, нераскидиву везу између људи и животиња и потребу искреног разумевања. Кроз своју судбину и могобројне догађаје спознао је појам среће, појам чежње за мајком, страх од напуштености, љубав за коју се чине велика дела. Добио је огромно животно искуство, схвативши да га је мама оставила да би он имао бољи живот.

Изненадном посетом града Напуља, упознао је његов раскош и напуљске мачке. Тада је схватио да постоје људи који нас могу довести у невољу и скренути са правог пута. Био је гађан варјачама и конзервом, неправедно оптужен да је лопов, изазиван у тучама, које није започињао, али се бранио, међутим, најтеже му је пао страشان осећај разочарења и туге због расанка са својом пријатељицом Виолетом.

Користили су га да ради у продавници шешира, јер је знао да говори. Морао је да љуби руке напуљским дамама. Био је продат циркусу, у коме је наступао и постао славан. Доспео је у новине јер је засмејавао цео град, али, нажалост, свака слава има свој крај. Чарли је, на наступу, пао са љуљашке и поломио задње шапице. Наиван, добар, забаван и племенит мачак завршио је одбачен, са штапом и у пензији.

Ова књига нашег сјајног писца Александра Поповића има много поука и препоручујем је свима да је прочитају, како бисмо се, у животу, сви „котрљали од среће“. Учи нас колика је жртва наших родитеља и шта је, у ствари, „комад сласне kobасице“.

И сад ћу донети два златна запушача са пивских флаша, да сама себе одликујем, јер сам, уз ову књигу, разумела да је „срећа као стаклена чаша и да је треба чувати и пазити, увек и свуда и на сваком месту“ и да сам најсрећнија јер имам маму.